

ROJA NU

ORGANA KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWËD

HÊJMAR 24
ADAR 1981

CUNTANIN YENİ BİR ACİZLİĞİ: VATANDAŞLIKTAN ATMA

Bilindiği gibi, fasist cunta iktidara el koyduğunda hangi güçleri hedef aldığı belirtti: "komünizm" ve "politiculugun" köklü kurutulacaktır.

Açıkta ki, "komünizm" yaygarası koparmakla cunta, daha fazla ekonomik ve siyasi haklar, nihayi anas olarak da kendi iktidarı için mücadele eden işçi sınıfını kastediyor. "Politiculuk" yaygarasıyla ile de cunta, kendi kaderini kendisinin tayin etmesi için mücadele eden kurt ulusunun özgürlük savasını kastediyor.

Bu her iki güçte, bugün cuntanın korunmak için başa geldiği, sömürü ve baskıcı düzenine karşıdırular ve birbirlerinin yakın mittefikleridir. Zaten faşist darbenin, bu iki gücün tam bir birlerine yaklaştığı ve Kurdistan sorunun işçi sınıfı arasında tartışılılığı bir dönen rastlaması hiç de teşadufi degildir.

Fasist cunta iktidara el koyar koyaz kendisini işçi sınıfının mücadeleşine, kurt halkın özgürlik savası na adanmış ilerici, demokrat, yurtsever ve sosyalistlerin avına çıktı. Bugün zindanlarda yatan, işkence çarklarına atılan insanların sayısı yüzbinin aşmış durumda. Emekçi halkın kitleselere karşı açık bir terör eylemine giri silmiş. Yakasını cuntanın eline verme yen bir çok ilerici insan yurtdışına gitmek zorunda kaldı.

Simdi de fasist cunta eline geçiremediği bu insanları vatandaşlıkten çıkmakla ugrasıyor. Burjuva basınında bu insanların carsaf carsaf isimleri yayınlanıyor. Büniların arasında DİSK TÜB-DEM, Parti yöneticileri ve birçok sosyalist insanın isimlerine rastlıyoruz.

Gördüğü gibi fasist cunta, halkın seven, kendisini işçi sınıfının mücadeleşine adayan insanları "terör - ist" olarak ilan etti ve "vataşlaş - liktan" "atma" ücretinde bulunuyor. Elbet fasist cunta bu metodu göz dagı vermek için kullanıyor. Cuntanın işçi sınıfının sınıf mücadeleşesi ve kurt ulusunun özgürlük mücadeleşesi karşısına da acızlığını gösteriyor.

Fasist cunta bilinçlidir ki, hiç bir demokrat insan, fasist bir düzene vatandaşlık yapmak sevdasında değildir.

CUNTA KİMİ SAVUNUYOR ?

Cunta, darbeden kısa bir süre sonra: Orduya güveni kırmak istemediklerini, kısa bir müddet sonra gideceklerini belirten bir açıklama yapmanın gereğini duyu. Bu açıklama, ordunun "kurtarıcı" rolüne inanmış bir takım çevrelerin gönlünü hoş ederken, hakim sınıfların bir tedirginliğinden açıkça vuruyor. Nedir bu tedirginlik?

Son 10 yıl, özellikle son 5-6 yıl, Türkiye'yi bunalımın doruk noktasına getirdi. Ekonomik bunalım gide-rek politik çalkantılara yansındı. Altı yıl içerisinde 5 hükümet değişikliği yaşandı. Hakim sınıflar adeta bir hükümetin gidip bir diğerinin gelmesi için yoğun bir çaba harcamak zorunda kaldılar. Burjuvazi bu göstermelik iktidar değişikliklerini halkın kandırmak için elinden geldiğince kullandı. İşçi sınıfının mücadeleşini engelleme yi, kimi zaman da yumusatmayı denedi (Ecevit dönemi). Bu son 6 yıl burjuva zinin bu veya şu ölçüdeki politik alternatifleri arasında gel-git lerle doldu. Bu gel-git ler, işçi sınıfının ve kurt halkın mücadeleşinin boyutlanması sonucu, burjuva saflardaki iktidar yetersizliği ve çatlaklıkları daha da derinleştirdi. Aynı zamanda bütün bu dönem, faşist terörün sürekli olarak tımandırıldığı bir dönemdir. Böylece politik manevralar, devrimci güçleri sindirme terörü sonuç olarak halkın "hoş geldin" diyeceği bir faşist darbeyle noktalandırıldı. Nihayet bunalımın büyük yükü altında ne yapacağını şaşırın geniş bir halk yılını cuntayı bilmeden olumlu karşıladı. İşçi örgütleri, siyasi partiler yasaklandı, Kurdistan'da yurtsever avı ve terör hızlandırıldı. Cunta böylesce burjuvazinin eccl terlerini silmiş oldu. Burjuvazinin temsilcileride cuntayı bol bol övdüler.

Gerek burjuvazi, gerek burjuvalaşmış generaller, cunta eliyle iktidara el koymakla herşeyi halletmediklerini, bunalımın sürecekini, işçi sınıfının ve kurt halkın direnmeye devam edeceğini biliyorlar. İşte burjuva çevrelerini rahatsız eden, son 20 yıl içinde her 10 yılda bir devrimci şiddetıyla iktidarı alan ordunun bu "mehdi" rolünü kısa sürede yitirebilmesidir. Yıllarca iktidarda kalması yüzünden Latin Amerika askeri diktatörlüklerine dünya kamuoyu

nun tepkisi, gerekse askeri diktalar ve halk arasındaki açık savaş türk cuntasını az düşündürmüyör. İktidarda ki her geçen gün cuntanın maskesini giderek düşürektir. Bunu biliyorlar.

Bu kaçınılmazdır ve cuntanın hedeflerine sıkı sıkıya bağlıdır.

Cunta iktidarı alır almadı hedeflerini açıkça belirtti. 24 Ocak ekonomik tedbirlerine sadık kalınacak, NATO ya bağlılık, ABD dostluğu sürdürdü. Tekelci sermayenin tedbirlerini cuntayla bağlayan profesörleri söyle izah ediyor: "Eski hükümetin alamadığı tedbirleri ise, daha da radical bir biçimde, 12 Eylül'den sonra gerçekleştirmiştir". (Prof.Dr.Menduh Yaşar-Tercuman) Aynı bay söyle devam ediyor: "Siyasi iktidar 12 Eylül harekâti ile değiştirilmesine rağmen bu politikanın uygulanmasına devam olmaktadır. Türkiye'yi 12 Eylül'den beri idare edenler, bu politikanın parlamento dayalı siyasi iktidarların eksik bıraktığı-vergi reformu, çalışma barışı gibi unsurlarını da geniş mütleyasta oluşturmuştur. Sirada başka tamamlayıcı tedbirler vardır".

Generaller de iş verenlere alındıkları kararlardan ötürü tebrik ve başarılar yağdırıyorlar. Yani iş verenler kararlaştırıyor, profesör ve yazarları propagandasını yapıyor ve generalerde bunları uygulamak için elliğini halkın kanına boyuyorlar.

Bir de Türkiye'de generallerin özel bir durumu var. Amerika modeli patronlaştırılmışlar. Hende büyük tekeller, güçlü sermayedarlar haline gelmişler. Bugün 20 milyar sermayeli OYAK (Ordu Yardımlaşma Kurumu) petrokimya endüstrisinden, Renauld fabrikasına, tarım aletleri endüstrisinden sigortacılığa kadar bir sürü teknede hisselerin yarısını veya çoğunluğunu elinde bulunduruyor. Türkiye'nin en çok satılan taksisi Renauld'un yüzde 42 hissesi OYAK'ın yani yüksek rütbeli generallerindir. Bursa'daki Renauld fabrikasında işçilere karşı yürüttülen sert tedbirler bu yüzdedir. Kıbrıs'ın kuzeyini bu generallerin tatlı yatırımları için işgal ettiler. Yoksa bunun Kıbrıs'taki Türk halkını korumak ve kurtarmakla hiç bir ilgisi yoktur. Ve bugün cuntanın başkanı OYAK temsilciler meclisindedir. Bakanlar Kurulunun yarısı OYAK generalleridir.

Evet, belki cunta göstermelik olarak gidecektir. Ama sermaye düzene karşılık her engeli kırmadan kurumları faaliyetlerinden ve kukla bir hükümet kurmadan hiç de gitmek niyetinde değildir.

Cunta Karşı mücadeleyi düzene karşı mücadeleden ayıramayız. Devrimci mücadeleyi öğrenmeli. Öğretmeliyiz. Cunta faşist tir, bir avuç tekneci burjuvazinin kanlı elidir.

HEVPEYVİN BI A. QASIMLO RE

Sekreterê PDK-îranê A.Qasimlo di nav gera xwe ya Ewropa de hate Swêdji. Me ser rewşa tevgera gelê kurd ji Qasimlo pirsî wî bersiw da. Gelek pir sên me ji wî pirsiyarkir, di Dengê KOMKAR de jî derketibûn. Ji ber vê ye kî me ew hemû neweşandin.

Em dixwazin hûn li ser organîze kîrina xebatê we çend gotinan bêjin ?

Berî şoreşa İranê, endamên partiya me çend sed kes bûn û illegal (veşartî) bûn. Piştî şoreşa İranê bû çend sed hezar kes. Te ji kî bepirsiya di go: -Ez endame partiyame. Sala berê di kongra partiya meda, nûnerên 30 hezarî bejdarbûn. Bi rastî wextê me pir kêm bû ji bo organizekirinê. Lî divê ez ji were bejim- mumkune ji were lazimbe- ji hemû tiştî zortir organîze-kirine. Peydakirina silah û pere ne pir zehmete, lî peydakirina kadro pir zehmete, ji ber ku em nikarin kadro ji derve bînin. Lazime kodro meheli bin, welatê xwe baş nasbikin. Kadro, di penc meh, şeh mehde çenabin. Ew di meydana xebatêde çêdibin. Ew jî çend sal jêre lazime. Lî şer nehiştîye em kadro çêbikin. Ew, mesela wexte. Hetta kadroyêne eskeri jî ne ewqas zehmete. Du meh, sê meh bese. Ji xwe li Kurdis tanê her kurdek eskere, ji berê tiştî kî dizane.

Ji hemû tiştîkî zedetiri zehmet, kâmbûna kadrân siyasiye.

Piştî şoreşê me nexwast em idara Kurdistanê bi hukumeta merkezi çêbikin. Me daxwazên xwe ji hukumeta merkezire bir. Ji ber ku nebêjin: ew separatifistin û nebêjin: ew qanûnen dewleta İran ihlal dikan, me go emê sebir bikin.

Lî me du tişt organîzekiribû; yek parti, yek jî pêşmerge. Organîzekirina partiyê: mesela di kongreyî partiye sala çûyi 30 hezar endamên me çêbûn. Ji her sed kesire yek nuwêner bû 300 kes wek nuwêner di kongra me ya 4'ande bejdar bûn. Ew kongra jî piştî 33 salan cara yekêm bû, ku kongra eşkere bû. Di kongrêde em 25 kes endamên komîta nawendide bûn. Ji wan 25 kesan 11 kes muşawirên komîta nawendî me hilbijart. Ü 7 kes jî bo mektebê siyasi (politbüro) û sekretariya giştî. Di organizasyona mede: komîta merkezi heye û paşê komîta şaristan heye. Li her bajareki mezin wek Mehabet li der û dorê wê yek komîta şar bajêri heye. Ev komîte, bajar û gundên wî bajari û dare dike. Piştî vi komîta bajêr heye ku tenha Mahabet idare dike. Li gundan jî, çend gund bi hevre -wek deh gundanji ali komîteki tê idare kirin. Li her gundeki jî eger ji sê kesan zêdetir endamên partiyê me hebe, em bi wanre dibêjin şane, ew bi qudret û zihna xwe xebatêne tesbit dikan. Mena ewe ku şane ye, komîta mehellî paşre komîta şehre, mehellî komîteye, komîta şaristane û kamîta merkeza partîye. Ew teşkilata partîye. Naha em werne teşkilatê pêşmerge. Berê pêşmerge bê têşkilat bû. Wexta şerê Naxedê çebû, pêşmerge, ne teşkilati wî hebû, ne jî tiştîk. Şerê sala 1979 havînê çebû me bere-bere pêşmerge tanzim kir. Merkez, em jêre dibêjin "Serkirdayeti

hêzê pêşmerge". Ew mesûlê pêşmergeye, lî ew bi xwe di jêrdestê defterê siyasi partide kar dike.

Pêşmerge, 3 gruppê wan heye "deste", li paşê "liq", li paşê "hez".

Hêz teqrîben 600-700 kesin. Liq, ji 120 heta 150 kes, deste, ji 12 heta 15 kesin. Ew jî teşkilatê pêşmergeye. Niha hêjmara pêşmergeyêne me nêziki 12 hezaraye.

Ekser xwarina pêşmerge xelq dide. Zor li kêm ciha xwarina pêşmerga em

Xanî Blûryan hat bi çend hortan va û got: ev xorten han xebatkarin, bila ew jî bêne Komîte Nawendî. Xanî Blûryan jî qedrê xwe hebû li cem me, ne ji ber ku siyasi bû ew. Hemû kes dizanîn ku ew siyaset nizane û pir safe. Tiştek jî di zîndanê da fêrnehûye. Yanî di temamî wî 25 salî da yek kitêb jî nexwendîye. Mesele: kak Eziz Yûsifi ku berî şoreşa İranê wefatkiriye, wî çend kitêb jî Ingilizî tercumekiriye, rûsi fêrbûye, pir tişt nivîsandiye. Lî

didin. Li nav bajaran em didin, li gun dan xelq dide. Lî wextê perê me hebe, her pêşmerge em 150 tumen didin. Eger ew bi xwe û jina wî be, 25 tumen em didin. Ew jina wî û heta çar zarok bin, em 350 tumen didin.

Par grûbek ji endamên komîta merkezi, Gani Bilûryan û çend hevalen wî, ji partîye hatin avêtin an jî ew bi xwe vegetîyan ?

Na ezbîni, nahatin avêtin. Ew bi xwe çûn. Tarîxê wê dirêjtire. Sala 1975, gava harekê Barzanî şikîya, ew di komîta nawendiyê partîya Tudehde bû. Ew fîrsed dizanî hucum bike ser me. Berê çend çar ji mere pêşniyar kîribû, ku em bibin perçekî hizbê Tudeh li Kurdistanê. Me jî ew qebûl nedîkir. Paşê vejeriya em bi hevre xebitin. Lî wextê ku herakê Barzanî xelas bû, wan hucumî partîya me kir. Wan diwest ku her kurdek bibe endamî hizbê Tudeh bi navê demokrat. Lî kes neçû. Piştî şoreşa İranê hatin çend car dişa ew mesela bahskirin. Me qebûl nedîkir. Partîya me nufûsekî mezin peydakiriye. Eger em bibne parçekî hizbê Tudeh, ew nufûs wê biçe. Ew jî ne gezanca tevgîra demokratî li İranê, ne jî gezanca gelê kurde.

Paşê wan ji mera name şand ku em di nabera xwe (Tudeh-PDK-İran)da pêwendiyê çêbikin. Ji xwe ji berêda mejî dixwast. Paşê me kêm-kêm fehmîku ew bi sirî di nav meda dixebeitin ku çend kesan bikşînin.

Di kongra çarem da ew çend kesen (bi taybeti du kesen ku pir tûdehî di hatine naskirin), cephe girtin. Kongreyê rey neda. Ew kesan bi helbijar-tin ketin, di kongrê çaran da. Piştî

ne kek Xanî...

Piştî gotin başe bila bibe. Çend kes; yek ji wan keça Qazî Mihemed, yek ji Rehimê Qazî bû. Teze ji Sovyet hatibû. Xelkê dengê xwe da wî, çima ku ji Sovyet hatibû. Paşê Newidê Muînî bû; brayê Silêman û Ebdurrehman ku her du jî Şehîdbibûn, hal got ez braşyê wanîm. Deng dane wî jî. Yek jî Ehmedê Ezîzî hebû ji Banêh. Ew yekî zeh metkêş bû. Tenê ew di nav wan da zehmetkêş bû. Gava kongre xelasbû, komîta nawendî û İbrahimê Qazî em rûniştin. Ez hatim pêşniyarkirin wek sekretî partî. Paşê got: başe piştî nîvro kongre xelasbe em carek din rûnên. Em êvarê li hev kom bûn dîsa. Rehîme Qazî di civîn da got: Na filaskes (Qasimlo) nabaşê sekreter, Xanî Blûryan çêtire. Hevalen me hemû şâşman, gotin: ev her rojekî tiştîkî din dibêje. Komîte Newendî pêşniyara wî redkir. Gava ku dîtin piranî li gel me ye, wan jî deng dan. Xelasbû. Em xebitîn. Bi wextêra kêm-kêm kêm-kêm derket ku huku-met tiştîk nade me. Paşê me qerar da, ku em ji nav bajêr derkevin, herne derva. Ji ber ku wek cara berê surpriz nebe bo me. Di vê biryare da Xanî Blûryan bi mera bû û heta mesûlîyet jî girt. Lî paşê Xanî Blûryan nehat. Du car, sê car heval çûn ka bo ci ew na-yê. Ü ew jî dibêje ez bi têne me, hûn şes kesin. Her ci ez pêşniyar dikim hûn qebûlnakin. Me go: ma ev partîye, ekseriyet û egaliyet heye. Gotina pi-ranîye tê kirin.

Wî got bila komîta newendî bila ci-vîn çêbik. Em çûn, me li çiyê civîn çêkir. Hê civîn xelas ne bûye, me dît,

KÜRDİSTAN DAKİ SİYASİ TUTUKLULARI YALNIZ BIRAKMIYALIM

Faşist darbeden sonra Kürdistan zindana çevrildi. Kürt halkına karşı kitlesel teröre girişildi. Halkını seven ve onun özgürlüğü için mücadele eden ilerici yurtsever insanlar işkence çarklarına atıldılar.

Bugün Kürdistan'da, 50 bini aşkın sosyalist, yurtsever, ilerici insanlar zindanlarda yattıktadır. Bu insanların aileleri perişan bir durumdadır. Hiçbir geçim kaynakları kal-

mamıştır. Bu tür insanlık dışı yöntemlerle faşist junta, Kürdistan halkın özgürlik mücadelesini durdurmak istemekte.

Elbette bu, cuntanın acizliğini göstermekte Çünkü halkımız özgürlüğe kavuşmak için her türlü zorluğu yemeye, her türlü fedakârlığa hazır dır.

Bu noktadan hareket ederek, Almanyada Kürdistan'lı İşçilerin Federasyonu KOMKAR, Kürdistan'daki siya-

si tutuklular ve aileleriyle bir dayanışma kampanyası açtı. Almanyadaki Kürdistan'lı işçiler bu dayanışmanın en güzel örneğini, yaptıkları feda - karlıklarla gösterdiler. Bugüne kadar KOMKAR'ın açmış olduğu dayanışma kampanyası 150 bin DM. a ulaştı.

Aynı şekilde biz İskandinav' yada yaşayan Kürdistan'lı işçilerde üzerine düşen sorumluluktan hareket ederek, halkımızın özgürlüğü için savasın insanları yalnız bırakmadık.

Norveç'te Kürdistan'lı Demokratik İşçiler Derneği ile İsveç Kürdistan'lı İşçiler Derneği bu amaçla, Kürdistan'daki siyasi tutuklularla dayanışma kampanyası başlattılar. Her iki dernekte yazdıkları bildirileri binlerce adet olarak, hafta sonlarında, İsveç ve Norveç kamuoyuna dağıtmakta İskandinavya halklarının Kürdistan halkı ile dayanışmasını pekiştirmektedir. Norveç ve İsveç halkları kampanyamıza binlerce kron maddi yardımın yanında, faşist cuntaya protesto telegrafları da yağıdırmaktadır. Bu güne kadar derneğimiz 10 bir krona aşık maddi yardım toplamıştır.

Tüm Kürdistan'lı işçiler, ilerici demokrat insanlar, halkın özgürlüğü uğrunda zindanlarda işkence çarkalarındaki ilerici, yurtsever insanlarımıza yalnız bırakmadık. Yapacağınız maddi yardımın değeri büyük. İsveç'te yapacağınız yardımlar için :

Svensk-Kurdiska Arbetarföreningen
P.G. 8390-7 SVERIGE

Norveç'te yapacağınız yardımlar için :
Komela Karkeren Kürdistan a Demokratik Bank Giro 6094.20.36291
hesap numaralarını kullanabilirsiniz.

KÜRDİSTAN HALKINA

caklarına teminat verdiler.

Ancak bu çete 9.kongrelerinde bu kararları almalarına rağmen, kısa bir süre sonra bunlar ayak bağı olmakla kalmayıp zorba Şah rejiminin ve İran mollalarının Kürdistan'daki silahlı çetesini olma görevini üstlendiler. Şino Merivan ve Sineh'te kürt halkın katliamlara karşı direnişini bastırmak için Humeyni pastarlarına yardım ettiler. Ta o ana kadar da İran KDP'sinin peşmergeleri silahların namlusunu onlara doğru yöneltmediler. Çünkü Kürdistan'da fazla kargaşalığın çıkışına fırsat vermek istemiyorduk. Hatta biz onlara çoğu zaman bılıhassa Merivan bölgesinde konuklukta ettik.

Oysa onlar bizim onlara karşı ılımlı tutumumuza karşılık alacakça ve hainice partimizin 10 yiğit peşmerge ve üyesini öldürdüler.

Halk düşmanı gerici Humeyni rejimi Kürdistan'da partimizin yiğit peşmergeleme karısı direnemeyince bu ihanet sürüsünü devreye sokmaktadır. Örneğin: 9.12.1980 günü Nale Hewremeni ve Mella Omer yönetiminde G.K'nın 300 satılık adamı dağa gidip "Dizli" köyünde sabaha karşı köyü ve partimizin binasını çembere alıp kurşun yağmuruna tuttular. Parti peşmergeleri düşmanın o yörede herhangi bir saldırısına ihtimal vermediklerinden, kendilerini ani bir saldırıyla karşı sa-

vunmak zorunda kaldılar. Ve 8 kişi şehit edildi, bir kaç kişide tutsak düştü. Bu olaydan bir gün sonra bu tutsaklardan ikisi kurşuna dizildi.

Bu şehitlerden birisi olan İran KDP'sinin üyesi yoldaşımız M.Mihemed Seid Kalkal alçakça idam edildi. Bu yoldaşımız Notşe bölgesinde, partimizin devrimci bir kadrosuydu. Ve o 1967 yılında partimizin saflarında yerini almıştı. 12 yıl süreyle bıkma dan usanmadan Şah rejimine karşı devrimci mücadele sürdürdü. İran halklarının mücadeleyle yıkılan Şah rejiminden sonra Kürdistan'a dönen yoldaş Kalkal, Hawreman bölgesinde halkımızın ulusal bilincini yükseltme görevinde, ve partizan örgütlerinin kurulmasında aktif rol oynadı. Şaho bölgünün kumandanı yılmaz devrimci bir yoldaşımızdı.

Devrimci yoldaşlarımızın kanını yerde bırakmayacağız. Güzel Kürdistan'ımızı bu pisliklerden temizlemek için sonuna kadar mücadele edeceğiz

-Selam Kürdistan'ın ölmez şehitlerine !

-Kahrolsun emperyalizmin ve geriligin Kürdistan'daki uşakları !

İran KDP'si Hawreman ve Cuwanro Bölgesi Şaho Bölüğü.

İran Kürdistan'ı Hawreman Bölgesi Demokrat Gençlik Birliği

Emperyalizmin ve yerel geriligin piyonu Geçici Komitenin bir ihaneti daha :

Kürdistan'ın yiğit halkına :

Emperyalizmin ve yerel geriligin uşağı Geçici Komite kirli ellerini İran Kürdistan'ında, halkımızın yiğit evlatlarının ve özellikle İran KDP'sinin kahraman peşmergelerinin kanına buladı. Böylece utanç ve ihanet tarihlerine yeni bir sayfa daha eklediler. Kürdistan halkı bu ihanet sürüsünün (KDP-Irak) çirkefliklerini unutmaya - caktır. Emperyalizmin ve geriligin piyonu olan G.K (Geçici Komite) halkımıza zarar vermekten, acı çekitmekten başka bir şey yapmamıştır. Ve bundan böyle de yapmayıacaktır. Partimiz (KDP-Irak) onların zihniyetini çok iyi belli miştir. Ve hiç bir zaman a - kıldan uzak tutmamıştır. Irak KDP'si şah zamanının partimizin (İran-KDP) çok sayıda militanını şehit etmiştir. Veya SAVAK'a teslim etmiştir. Şah rejiminin yıkılmasıyla biz, ölen şahitlerimizin ve onların yaptığı ihanetlerin hesabını sorabilirdik. Fakat yapmadık. Irak KDP'sinin artıkları geçici komite adıyla, yalnız siyasetini değiştirdiğine ve bundan böyle anarşî yaratmayaçına ve İran Kürdistan'ındaki harekete burunlarını sokmaya-

FAŞİST CUNTANIN VAHŞETİ

Bundan bir müddet önce faşist cunta tarafından aranan ve haklarında vur emri çıkan 7 kişilik bir grup Kawa'cı canlarını kurtarmak için Türkiye sınırlına birkaç yüz metre uzaklıktaki Suriye'nin Kamışlı kazasına kaçınlardı

Bu grubun kaldığı evi, ajanları tarafından tespit eden Türk ordusu kasa baya 12 Aralık 1980 akşamı bir grup komando göndererek evi kuşatmış, evi yakarak içerdekileri vahşice katletmişti. Bu katliamda 6 si Türkiye ve 9 u Suriye kürdü olmak üzere toplam 15 kişi öldürüldü.

Son günlerde olay yerinde bulunan ve görgü tanıklarıyla görüşen Mahmut Baksi olayı şöyle anlatıyor :

Kız kardeşim Necla 6 arkadaşıyla bir tanık kürdün evine yerleşirler. Ev Türk sınır karakoluna 600 metre uzaklıkta, kerpiçten yapılmış evlerden oluşan çok ilkel bir mahallededir.

Türk ordusu kendi ajanları vasıtıyla bunların bu evde kaldıklarını tespit eder. Ve 12 Aralık gecesi, saat 8 sıralarında müthiş yağmurlu bir anda Türk komandoları karakoldan çıkışın Kırımlı'ya girip kız kardeşim ve arkadaşlarının bulunduğu evi sararlar. Sınır kontrolü sadece Türkiye'nin e-

linde olduğu için, hiçbir zorlukla karşılaşmazlar. 15 komando çeşitli ağır ve hafif silahlarla bölgeyi kontrol altına alırlar. Bu olayda 9 yaralarak ve Şam'da devlet hastahanesinde yatan 1.1.1961 doğumlu Heybet Açıkgöz bana şöyle anlatıyordu :

- Saat 8'e geliyordu. Biz yedi Türk kürdü, Suriye'li bir kürdün evinde kalıyorduk. Aniden içimizden biri dedi ki "arkadaşlar biz politiğiz, hak kimizda vur emri verilmiş. Türkiye sınırlarına bu kadar yakın bir evde oturmanız gerçekten çok tehlikelidir. Üstelik silahlarımıza bile yanımızda değil, karşıtı evdedir. bence gidip silahlarımıza getirmemiz iyi olur" demeye kalmadan aniden pencerelerden kurşun yağmuruna tutulduk. Otomatik silahlarla oturduğumuz odayı müthiş taramaya başladılar. Sonra pencerelerden elbombaları atıldı. Çokumuz kendini kapının arkasına dayadık, kapayı açmamaları için, tam yirmi dakika dışarda bizleri kurşunladılar. Bizden herhangi bir ses çıkmayınca, silahsız olduğumuzun kanısına vardılar. Onun için kapıyı kırıp içeriye girdiler. Da-ha sonrasında hatırlıyorum. Çünkü ilk önce beni kurşuna dizmişlerdi.

Evet, 6 kişi silahlarıyla içeriye girip çocuk kadın dömeden hepsini kurşuna diziş evi de ateşe vererek tek-rar Türk karakoluna gidiyorlar. Bir görgü tanığı komşu sunları söylüyor-du:

- Pencereden bunların hızla Türkiye sınırına doğru koştuğunu gördüm. Sınıra 300 metre kala, bir araba gelip bunları karakola götürdü. Olay yerine Suriye askerleri, ancak gece saat 23 sıralarında geldiler. Sabahleyin hep sinin fotoğrafları çekildi. Türk uyruklu olanların cesetleri 2 gün sonra Türkiye'ye teslim edildi. Bu olayda 9 Suriye kürdü ile 6 Türk kürdü öldürmüştü. Birisi de ağır yaralı. Suriye hükümeti onu Türk ajanları öldürmesin diye çok gizli bir yere götürmüştü. Çünkü Türk gazetelerinin yazdıklarına göre Türk hükümeti olayı yaşayan tek tanığı istiyordu. Türk ordusu kürdün kanına doymamıştı, 16 cinsini istiyordu.

ASKERLER ANLATIYOR :

Türkiye'nin Suriye sınırında askerliğini yapan kürt asıllı askerler, olaydan sonra karakolda olup bittenleri Kamışlı'daki Kürtlere söyle anlatmışlardır (Çünkü Türk askerleri zaman zaman Kamışlıya gelip alış veriş yaparlar). Olaydan sonra karakol komutanı komandolara sordu:

- Kaç kişi öldürdünüz? Yanıt hepsi, odu. Kadınlar ve çocukların da öldürüldü. Evet dediler. Evde canlı bırakma - dık.

- Ama kararımız böyle değildi. sadece yedi Türk kürdü öldürülecekti. Bu karara neden uymadınız? İçlerinde grub şefi sayılan bir kişi komutanı bağırarak söyle dedi:

- Kararı veren sen deşilsin komutanım. biz kararı D. Bakır sıkı yönetim komutlığından aldık. Kürt teröristlerini saklayan herkes ve her ev havaya uçurulacaktır. Bundan böyle kimse bu teröristleri evinde saklaması.

HÊZÎN WELATPARÊZ, PÊŞVERÛ Û SOSYALIST CEJNA NEWROZÊ BI HEVRE PÎROZ DIKIN

Roja 21'ê adarê cejna gelê kurd NEWROZE. Dîroka Newrozê geleki kevne. Di vê rojêde gelê kurd zora dijminê xwe biriye û qerar daye kusserfiraz bijî. İro Newroz bûye sembola têkoşîna gelê kurd bo azadî. Her çiqas dijmin nehîlin ji, gelê kurd hersal Newrozê li ser çiya yêne Kurdistanê bi dilşadî pîroz dike.

Di firode gelê Kurdistanê di bin zordestiyekê nemirovi diji. Hemû mafêni mirovi û demokratî ji aliyê hukumetên kolonyalist ji destê gelê kurd hatine girtin. Bombekirin li ser gund û bajaran, gelqirkirin, lêdan, zîdan û kuştin bûye jîna gelê kurd.

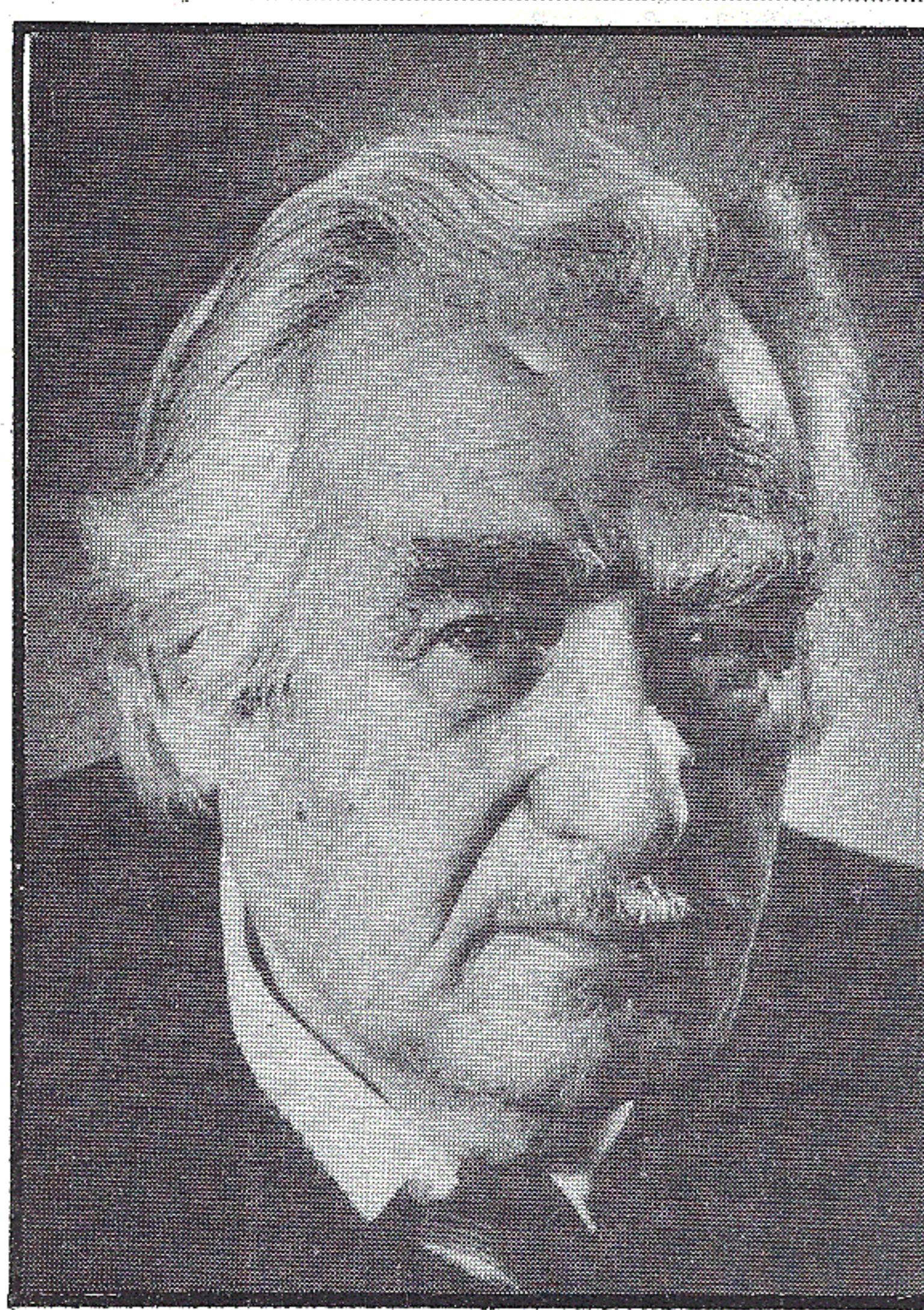
Lê li hember van zordestiyêne ne mirovi gelê me stuyê xwe xwar ne-kirîye û bi xurtî berxwe dide. Têkoşîna gelê kurd a azadî dom dike. Li Kurdistanâ İraqê û İranê gelê kurd iro dest bi şoreşa çekdarî kirîye ji bo mafêni xweyê netewî û demokratî. Xebata şiyarkirine gel li Kurdistanâ Turkiye bi xurtî berdewam dike. Roja destpêkirine şo reşekê çekdarî ne dûre. Li Sûriye ji hêzîn gelê kurd ên pêşverû ji bo mafêni demokratî dixebeitin.

Em hêzîn gelê kurd ên welatparêz, pêşverû û sosyalist isal Newrozê bi hevre pîroz dikin. Em hewcîyê hemû hêzîn demokrat û pêşverûne. Bejdarbûna we di şeva Newrozêde wê têkoşîna a azadî xurttir bike. Ji bo ku em karibin cejnê Newrozê li Kurdistanê azad pîrozkin, bira pêşve herin !

Komela Karkerêne Kurdistan Li Swêd, Yekitiya Niştimanî Kurdistan - liqê Swêd, Partiya Demokratê Kurdêne Pêşverû li Sûriye - liqê Swêd, Komela Demokratik a Çandî Kurd, Komela Çanda Karkkerêne Kurdistan, Komela Xwendekarêne Pêşverûne Kurdistan li Swêd

Sıbat 1981, Stockholm

SİN'ET Ü ÇAND

CIGERXWİN

Yek ji Torevanê navdarên kurd, ko dinav reh û damarê tarixêde navdar û bidengin, ev pêzan û hozan û dengbêjê mezin û payebilind İbrahimî Mûsiliye, ko jêre dibêjin: Nedîm il Mûsili.

- İbrahim, kurê Mahan, kurê Bahmen Ebû İshaqî mûsiliye. Ev İbrahim ne te nê dengbêj bû, belki jî serpêhatiyen ereb û eşirên ereb û kok û bingehê bavik û eşirên ereb baş zanibûn û ge-

lek caran bi pêzanên mezinre bi devjenî di civatande müşirge kirîye û zo ra wan biriye.

Lê birastî, ev rewşa wî ya dengbêjî, zora hemî tiştîn dî biribû û pê navdar bûbû.

Ev İbrahim, ne ji xelkên bajarê Mûsile, lê bi Mûsili navdare û çûye Mûsil û li wir rûniştiye.

Bavê wî, Mahan, ji xelkên bajarê Cîye, ko ji kevnaredi ji bajarê Kurdistanê dihate jimartin. Ebûferecê Esfahanî di tarixa xwede gelekî dabaşa wî kirîye û dibêjî :

- İbrahim ji maleke mezin û birûme te. Bavê wî Mahan çûye Kûfa û di çaxê wide yekî weke İbrahim, dengbêj û zana peyde nedibû. Hem dengbêj û hem jî müsîqar û sazbend bû. Dema, ko distirand û Zulzul pêre li sazê dixist, civat bicarek dihejiya û serxweş diman. İbrahim bixwe mîrê xuška Zulzul bû û tim bi hevre digerîyan.

Serpêhatiyen İbrahim di nav rûpelân tarixêde nayêne pîvan û jimartin. Dibêjin: Carekê Harûnîresîd ji Marîde cariya xwe xeyidî bû û bicarek poz pê nedikir. Lê Caferê Bermekî, wezîrî mezin û navdar, ji Ebbas kurê Ehnefre got :

- Dîxwazim tu risteke ciwan û pir xwes çebikî, ko Harûnîresîd pê li Marî

TORA BILIND

de vegevî. Ebbas risteke pir ciwan û xwes di vî warîde çekir û Cafer da İbrahim û got :

- Ez dîxwazim tu bi vê ristê Harûn reşîd serxweş bikî, ko li Marîde vegevî.

İbrahim ev rist di "Dîwana Peyrewê Bexda" de bi istiran got û kir, ko civat hemî serxweş bibin. Bi vê istiranê Harûn li Marîde vegevîya û jinikê heryek ji wan: ji Ebbas û İbrahim û Zulzul, deh hezar dirhem dane wan û hêvî ji Harûn jî kir, ko heryek ji wan tiştîkî bidî wan. Harûn jî heryek ji wan bîst hezar dirhem dane wan.

Ev pêzanê mezin İbrahimî mûsili, li bajarê Kûfa, di sala 125 de hatiye cihanê û li bajarê Bexda, di sala 188 koçî de serê xwe daniye.

Dibêjin: Dema bavê wî li Kûfa yê serê xwe daniye, yekî ji Erebîn benîtemûm ev İbrahim xwedîkiriye û bi xwe ne erebe û ne jî benîtemûm ye. Lê bixwe ji bajarê Cîye û ji maleke pir mezin û navdare, ko Ferecê Esfahanî di tarixa xwede bê pêvan pesnê wî û malbata wî kirîye.

Serpêhatiyen İbrahim di nav rûpelân tarixêde gelekin, ko ez nikarim di virde tevan bibêjim û binivîsim û hetta careke dî ez we jîndar û berxwe dar bibênim.

HOZANEKİ ŞOREŞGER MEHMÛD DERWÊS

Şair û têkoşerekî pêşverûyê Filistînî ye. Di salên şêstan de helbesten vî hozanê bi nav û deng, li Filistînê li welatê ereban û li gelek cîhanê cîhan hatine belavkirin. Ev şairê ereb di nav rîzîn Kommunist Partiya Îsrail de karkiriye. Ji ber bîr û bawerîyen wî û her usa ji ber netewa wî (ku Filistînî ye) li wî gelek ezîyet hatîye kirin. Mahmut Derwês di sala 1973-yan de ji ber zordestîya sîyonîstan mecbûr dimîne ji welatê xwe Filistîna bindest derdikeve.

Mehmet Derwês û hindek hevalên wî wek Tewfîk Ziyed, Semîh El Qasim, Fedde Tojen wek şairîn şoreşa Filistînê têne naskirin. Helbesten van hozanê şoreşger di nav helbest û wêja erebî de wek medreseke nu cîh girtine. Helbesten wan li ser erdê Filistîna dagirkirew (îşgalkirî), li ser partîzânî filistînê, li ser sîyonîzm; şerê çînî, dostanîya gelên cîhanê, aşîti û sosyalîzm ne.

Tiştîkî gelek ciwan di helbest û xebatê van şairan de ewe ku, çend zordestî û terror û şovenîzm li ser xwe, li ser û gelê xwe dibînin, belê qet têkoşîna gelên din li cîhanê ji bîr nakin. Her usa ew dijî nijadperest û paşverûyên milletê xwe (milletê erebî) jî radiwestin. Herweku Mahmud Derwês di helbesta xwe (Kurdistan) de dibêje: "Ez barîme ji ereban, heke erebîyet li ser mirîyan bijî". Û li cîhekî dindibêje "Li Bexdadê hemû tişt qedexeye bili xwîna kurda".

Me helbesta Mahmud Derwês (Kurdistan) vegerande kurdî belê em hemû dizanîn ku di vegerandinê de hêjabûna (qîmet) a helbestan kêm dibe. Bê şik ev helbesta jî mîna orjînalê xwe ci-

wan nebû. Di vegerandina vê helbeste da armanca me ewe ku şairekî Filistînî şoreşger bi bîr û bawerîyen wî yîn pêşverû bi gelê kurd bidin naskirin.

COTYAR

KURDISTAN

Bi we ra ne, dilê gel
Wexta bombe li çiya dibarin
Çavên gel li weye, diçin bê tirs
Dema ku li ser kelema natirsin
Bi we ra nin, bindesten cîhanê
Ji navika Okyanûsan heta başûr
Bi we ra me ez, bavê min û dayka min
Û zeytûnên min... û porteqalên zer
Bi we ra nin hiş û xeyal û helbêsten
min

Di têkoşîna we da lêşkerin ew
Hûn ku ronahiya tavê diparêzen
Ji kelepçen nivzilaman
Ba nîne me ji we digetine
Tekoşîna gelê we, têkoşîna me ye
Heku pêşmergek ji we bikeve
Zincir li stûyê min teng dibe
Ma hespê te ket Sellahattin
Ma alên te ketin ? !
Şûrê te kobûye ?

Di vê şevat û tirsa şîyar da
Ji karkeren axê ra mirin !
Ku ew ronahiya kitêban bixwazin
Ji karkeran re mirin ku ew keda xwe
bixwazin
Ji kurdan ra mirin !
Ku ew jîyan mafê me ye bêjîn
Û pişt ra bijî erebîyet dibêjîn
Li erdê Kurdistanê erebîyet çawa
dimeşe...?
Dema dexle, hûn dibînin ?
Hûn nabînin !

Ji ber kû hûn tenê di lulê topa re
lê temaşe dîkin

Milletê min !!!

Namert êrişî dîroka merivatiye dîkin
Bi navê erebîyetiyê getil helal bûye.
Çarixên pîyê te, li ser te zordestîye
dajon

Te avitne nav gemara çaxî
Heyfe kû dem ji demê nayê vegetandin
Bi navê erebîyetê êrişî dibin ser

dicle û fira-

Milletê min !

Têrê nake tenê lanet li wan bini
Hilgir wan bavêje nav gemara çaxî
Dijminê xwe dayne erdê

Ey erebîyet
Paşê em bêjîn bijî erebîyet
Nâji erebîyet li ser mirîyan

Şerma girane bo Bexda
Hemû tişt qedexeye bili xwîna kurda

Di radioyêda, rojnamên sibê da
Li bajarê me murekeba rojnaman jî

xwîne

Gur dibêjin "Me ew hemû kuştin"
"Me erdê Kurdistanê çand

gebir li ser qebrê"

"Me çand bi taskên seriyan"

Ey şehrezad !

Şeva ku roje dadiqurtine

Hezkirin qedexe ye...

Nivîkên te, yêner nerm û germ

Avitne ber pîyê axayê te yê nemirov
Û xwîna Kurdistanê dixeniqîne wan

Ewên ku ew rétine

Yêner ku bi agir bilîzin pir najin

Ey Şehrezat

Kî ne sebêbê agir? ew pir najîn

Şev lampênn wan vêdikeve

Bi petrola gelên din

Carek din em hev bibînin, di qirneke
nû de

Ew qirne ku bi destê şoreşgeran bête
ava kirin

HEVPEYVIN BI A. QASIMLO RE

Yek hatiye, 20-25 kes pêşmerge pê ra dibêje: ez hatime bejdarbibim di komitê da. Me got: tu ne endami. Got:ez muşavirim. Me got: tu ji müşaviri ketiyî. Piştî munaqaşe ew derket cû der va. Xanî Blûryan got: wî 20-25 bi xwera anîye ku bi xurawî naçe... Yanî hatiye tehdit dike.

Me qebûlnekir. Wilo bejdarnebû der ket cû. Paşê di eynî civinê da kak Xanî Blûryan kaxezek deranî got:me ev nivîsandiye belavbikin. Bist û heyş sahife bû. Hevalekî me got: Kak Xanî du sale tu li gel meyi, yekîst bo gazeteyê me nenivîsi.

Carek tiştek nenivîsand em belavbikin. Ew ku mesûlek bû, çawa 28 sahîfe di carekî da nivîsandiye. Piştra hej çarîkek (15 deqîqe) derbasnebû got:ew nivîsara min nivîsandiye ne raste. Me ji got: başe bişewitine wî kaxezî.

Got: na na ez diçime malê dişewitînim wan. Kak Xanî dihate defterê siyasi di civîna da bejdardibû, hemû tiştek dizanibû.

Tiştek din çêbû, hevalê me ji hidû dê İran û Iraqê xeber anî, ku çend hevalê me û ew kesê ku pêşmerge bi xwe ra anîbû civinê, bê destûra partiyê derbasbûne çûne Iraqê. Paşê derket ku ew çûne Eli Qazi binin. Eli Qazi teze hatibû Iraq. Paşê hevala ji mera xeber anîn, ku wan sîlah standine ji Iraqê. Me tehqîqkir ka ew dixwazin çibikin bi wan sîlahan. Paşê derket ku ew dixwazin li Mehabet merkez çêbikin û pêşmergê wan jî hebin.

Yên ku çûbûne Iraqê me ji wan pîsiyarkir, ka bo ci çûne Iraqê. Gotin: erê em çûne Iraqê. Me got: çawa hûn dikanin bê destûra partiyê biçin Iraq? Berî hun herin we icaze stand? Gotin erê em bi icaza kak Blûryan çûn.

Paşê me çend car civîn çêkir kak Blûryan nehat. Got ez nayêm ez ne li gel we me.

Me beyanat derxist û belavkirin, ku Blûryan bi xwe ji nav me çûye. Paşê em li Mehabet mitingek çêkir, me go bila xelk baweriya xwe bibêje. Wextê ku Xanî Blûryan ji zindan derketibû û vegeriya Mehabet, mezin piçûk hemû xelkê Mehabet digotin "Mam Xanî hat Mehabet bi xêr bêt". Lê vê carê xelkê Mehabet bi xwe digot "mam Xanî caşe, bo te hildanî baše"

Berî em miting çêbikin çend hevalen wi hatin gotin: mimkûne ew pişman bibe, bila miting çênebe. Gotin: jê ra telefon bike. Min go eger ew bi rastî pişmanbûye ezê herme mala wi û hê zedetir jî.

Xanî bi xwe go: ez pişmanbibûm derketim derva jî, lê paşê min hevalen Tudehî dîtin û ez dîsa nehatim. Ew miting çêbû, mezintiri mitingîn Mehabet bû.

Blûryan çend caran go ku ew şes noqteyên PDK-I dixwaze hukumet dixwaze bîne cih, yanî otonomi dide, eger partiyek baş hebe. Hukumet nizane otonomi bide kî. Başa em dipirsin hukumet otonomi nade Qasimlo dide millet kurd. Eger usane bila ilanbike otonomiya Kurdistanê, bi wan şes noqteyan kî digre bila bigre. Ew çax em ji mej bûrin gebûlbikin.

Qewleki din jî dabûne wan, ku Tudeh û Sovyet piştgiriya wan bike. Piştî ku wan ev ilankir, çend roj paşê radyo û gazete hucûmi Xanî Blûryan ki

rin. Gotin ew derew dike, ew li gel Qasimloye. Sovyet piştgiriya wan nedikir. Tenê Partiya Tudeh li gel wan bû. Bi baweriya Tudeh em peyayê Iraqîn, em peyaye Amerika ne. Dibêjin ku me (PDK.İran) nîv mîlyon dolar girtîye ji NATO.

Di mîtinga Mehabet da, hemû millete Mehabet li gel me ew hereketê wan mehkumkir, navê wan caş dani, xayîn dani. Ki li sengerê millete, di xizmete ta millet daye. Ki ji sengerê milletê me hîşt cû sengerê dijmin, sengerê neyar, dibe caş dibe xayîn. Ew mesele ne muhîme ku 25 sal li zindan mabeyan çend sal xizmetkiribe. Di tarîxi zor milletan da bûyeren wilo çêbûne.

Paşê tiştekî din dike; beyanekî bi navê PDK-İran kongrê çarîm. Di nîzam-nama kongrê 4.da hatiye gotin ku egeleyet(kêmanî) tabîi ekseriyet(piranî) e. Başa ekseriyetê komitê nawendî ji 25 kesan 6 kes çûye der. 19 kes maye. Ekseriyetê komitê komitê nawendî li gel me ye. Ekseriyetê millet ji û parti ji li gel me ye. Dîsa ji ew bi navê parti li ser xwe digre.

Me ji wan ra got ku ew herçi sîlah û pereyên Partî li cem wan heye bînin teslim bikin. é mîlyon perê parti li cem wan bû, mora parti li cem wan bû û gelek tişten dî. Lê hêç tutiştek teslimnekirin. Hevalê wî go ku parti ewin û tiştekî ji teslim nakin. Me ew qirt. Partî Tudeh propaganda wan kir û got ku ew tiştekî siyasiye. Lê ev ne tiştekî siyasiye. Ev diziye. Wan dizi kiriye. Me dikaribû ew bigirtina, me dikaribû Xanî Blûryan ji bigirta lê me negirt. Ew ji tirsa millet kurd reviyan çûne Teheran.

Çend roj komitê newendî civîn çêkirin. Hevalekî me ku şehîdbû, endamî komitê nawendî S.Ebasi ji bejdarbû. Ew qûmandê eskeriyê me bû û ji wan şas kesan yek jî ew bû. Pir derew kirkubû jê ra. Lê paşê ku fehmkir, ku derewki-

rine. Heval Ebasi got ku parti muwa-faqet bike ezê biçim wan bînime vir û wan mihekeme bikin. Me ew jî nekir.

Ew naha çûne, piştî me beyan derdixin. Me îtham kîrin. Hin hevalen me gotin: em jî wek wan bikin, hin namen Van ku bi mera heye belav bikin, bidin rojnaman.

Ew mesela taliye, mesela esasi e-we; hukumeta Teheran(mela)dibêjin: em heqê we nadin. Me got: naha tu ci dibêji, em çekê xwe bidin, ya na? Eger dibêji bide, bêje. Were bêje, çekê xwe bidin! Em dibêjin em nadin. Em nabêjin emê serkevin. Na! dibe em bişkîn. Dibe em hemû şehîd bibin. Lê ew xebat dê bibe. Bila carek din nebêjin ku bo ci Qazi Muhammet di wextê xweda şer dikir. Em teslim bibin ew tiştekî nadin me. Û wê me hemûyan bikujin. Hemû şert hene ku em bi serkevin.

Mesala Xanî ewe. Çend hevalen wan hebû, du kes ji wan "Pasdar" li Mahabet dardakir. Ê din jî vegerîyan hatin.

Yekîtiya pêşverûyên kurd bi ci avayî bê problem çêbû û naha ci mişki-la we heye?

Cephê me tune. Alikari kîrin heye. Em hêzê herî mezinin. Lê ne tenê ewe, ferqê me jî mezin. Yanî ez bêjim ji sedî (80) li gel mene, kême ne zêdeye. Helbijartin va eşkere kir. Di hêza pêşmerganda jî wusa ye.

Dûmahîka r.3

Ew mesele heye: ew hêze ku biquvete, demokratîke ji. Mesela KOMELE di nivîsandinê xwe da erişê me dike. Hin hevalê me dibêjin: em wana bigirin, bi kujin. Lê em nakin. Wextê ew dest bi zorê bikin, emê ji dike. Em dibêni mu xalefet hebe. Bo ci em ji muxalefet bitirsin? Muxalefet carna feyda ji di de. Ew bir û baweriya mine. Ji min ra dibêjin: tu pir demokrati.

Girtin û kuştin karê 24 seeti ye. Lê paşê? Her kurd ku were bêje ez ne muafikê te me, ezê wî bikujim?

Berê du salan ku şoreş çêbu, hêzê me ji wan kêmter bû. Ew zutir destpêkirin. Bo ci hêzê re ji wan zor, zor zedetir bu? Rêya me raste. Em xelkê xwe nasdikin. Xelk me fehmdike. Bi demogoji meriv bi sernakeve. Du meh sê meh dajo, lê piştî wî? Berî du salan ekseriya ronakbirê kurd bi wan ra bû. Lê tecruba min ê siyasi zedetir bû. Mesela roja ku şoreş çêbu, ew 20-30 kes anîn û êrişê ser padgarê(garnîzon) Mahabet kîrin. Çend hezar esker di padgarê da hebûn. 10-12 kes birîndar bû. 20 kes hate kuştin. Ew çax ez li Mahabet bûm. Sirri bûm. Nêzikê deh roj me plan çêkir ku em çawa padgar

bigirin. Piştî çend rojan, me padgan girt, yek kes ji birîndar nebû. Tenê sermendê padganê -ku revîya- li yekî da. Ew jî nemir.

Ew beyan dan ku KDP padgan girtîye û silehan bi dizî derxistiye. Bi dizî çiye, me bi eşkere derxist.

Piştî ku şerê havînê çêbu, dîtin hukumet bi rakêtan lê dide, em jî didin. Rakêtên me ji heye. Belav bûbû xelk digot: fişekê me xelas bûye, herin ji KDP bigrin.

Bi vî avayı nifuzê wan roj bi roj kêm bû. Hemû nifuzê wan sedî pênc nema. Ew nikarin tiştek bikin. Ji ber wî jî me got: binîvisin, rexne bigrin lê bi zor nekin. Zorê me ji ê we zedetire.

Hin hevalan ji wan dibêjin: Em serkirdayetîye pêşmergene.

Heta naha FEDAÎ çûn, tesîra KOMELE ji nema. Ew İzzeddîn Huseynî mezinkirin. Naha İzzeddîn Huseynî bi me ra ye. Xeletiyê xwe fehmikiriye. Zane ku ew nifuzê wî jî nemaye.

Eger me wek FEDAÎ û KOMELE bikira heta naha bîst car şer çêbû. Yek car bûyerek çêbû. Yek ji FEDAÎ hate kuştin. Em zanibûn çawa û kî kuştin. Min di ser radyoyê da beyan da ku ev tişpir xerabe. Min got ku ew yek ji me be emê cezayê wî bidinê.

Wextê du pêşmergê me yekê azerî Miyancabî kuştibû û pêrê wî jî girtibû; me israr kir ku ev tişpir ali gel were mehkeme kîrin. Bila milet qe rar bide. Çend hezar kes li Mahabadê civîn çêkir. Hemû deng dan ku ew idam bikin.

Azerî Miyancabî dostê me bû. Lê pêrê wî hebû, vî girtibûn û kuştibûn. Ci ma? Em şerê ecem nakin. Em şerê kewneperest dike. Me ew herdû idamkir.

Ew yekîtiya ku pêkhatîye roj bi roj bastır dibe. Yan KOMELE bi qıltır dibe yan jî nifuzê wan kêm dibe.

"HALKLA BİRLİK PARTİNİN GÜCÜDÜR"

SBKP Genel Sekreteri L.I.Brejnev

Lenin'in kurduğu Sovyetler Birliği Komünist Partisi (SBKP), 23 Şubat - 3 Mart 1981 tarihleri arasında dünya komünist hareketinin tarihi bir kongresini daha yaptı. Parti Kongresi, Sovyetler Birliğinin attığı güçlü adımları, sarsılmaz mücadeleşini, emperyalizmi her konuda alteden bir sistem öncülüğü yaptığı bir kez daha kanıtladı.

Yeniden SBKP-MK Genel Sekreterliği'ne seçilen L.Brejnev'in, 26. kongrenin kapanışında yaptığı son konuşmasının bir kısmını sunuyoruz.

Yoldaşlar! Yeni seçilen Sovyetler Birliği Komünist Partisi (SBKP) Merkez Komitesi (MK), MK yedek üyeleri ve Merkez Tetkik komisyonu'nun bana verdiği yetkiye dayanarak, Kongre delegelerine bize gösterdikleri güven için içten teşekkürlerimizi sunuyorum. Gösterdiği niz güven bizim için çok değerlidir. Bu görevin sorumluluğu altında, kongremizin bize verdiği bu tarihi anlamdaki görevleri başarıyla yerine getirmek için her şeyi yapacağımızdan emin olmalısınız. Biz bunu, partiye ve halka karşı bir görev olarak görüyoruz.

Bütün gücümüzü birbirine sıkı sıkıya bağlı şu iki hedef üzerinde yoğunlaştıracıız. Bunlardan biri komünizmi kurmak diğer de barışı sağlamakdır. Komünistlerin ve halkın part konferansı delegelerine verdiği görevin özü budur. Bu şimdi parti kara haline geldi.

Gelecek için somut hedefler ve prensip kararları kongrece alındı. Bütün gücümüzü bu direktifi yerine getirmek için harcayacağız. Kongre delegeleri kendi parti örgütlerine döndüklerinde, kongre kararını yaşama geçirmek için çalışacaklar. Bu, her şeyden önce 11. Beş yıllık kalkınma Plan'ının iyi bir şekilde uygulanmasını garanti ediyor.

Bütün bunları uygulamak için neler gereklidir? Her şeyden önce yüksek bir sorumluluk duygusu, bilinci disiplin, sıkı ve gerçek bir komünist tavır. Aynı şekilde yeni arayışlar ve bunların desteklenmesi gereklidir. Her yerde ve her şeye büyük bir insiyatif alma gücü gereklidir. İnanıyoruz ki, kongrenin verdiği güçle her kollektifte, bölge ve cumhuriyetlerde, bütün ülkede çalışmalarımız zenginleşecek.

26. Parti Kongresi SBKP'nin güçlü, bilinci ve yetkin bir kollektif yapıya sahip olduğunu bir kez daha kanıtladı. Komünistler toplumumuzun büyümeye beli ve onun yaşayan ruhudur. Devrimin gerçek devrimci öncüleridir.

Geçmişteki ve şimdiki deneyimlerimizle biliyoruz ki, toplumsal güç onderliği kendiliğinden gelmez. Bu, çalışan yığınlarının menfaati için büyük bir çaba ve sürekli, yılmaz mücadele ile kazanılır.

Halkla birlik partinin gücüdür!

Parti ve onun liderleri ile beraberlik halkın gücüdür!

Yoldaşlar! Bütün kongre dönemi, bütün dökümanlar bir kez daha gösteriyor ki, dünya arenasındaki sorumluluğumuz, devletin dış politikası, barışı korumaktı ve böyle olmaya devam edecektir.

Dış politikamız, yumatmayı geliştirmek ve derinleştirmek, silahlanmayı durdurma mücadelesini sürdürmektedir.

Partimiz bir kez daha Sovyet halkın sadece barışı savunmak değil, kalisıcı ve sağlam bir barış için mücadele ettiğini de kanıtladı. Biz sadece barışı savunmakla kalmıyoruz, aynı zamanda bu yolda mücadele etmek için tam ve açık bir programımız vardır.

Yoldaşlar! Partimiz, onu kuran Lenin'in çizdiği yolda, kuruluşundan beri sosyalizm ve komünizmi kurmak için yürüdü.

Kaç kez kesin fiyat konun bizi beklediği hüylalarıyla yaşanmadı mı? Kaç kez çizdiğimiz yoldan dönmemiz için zorlanmadık ki, kaç kez karşımızdaki - ler yolumuzun yanlış olduğuna, gerçekleşmeyecek şeyle peşinde olduğumuza bize inandırmaya çalışmadılar ki.

Ve aradan kaç yıl geçti? Bu şahıslar unutulaklı yıllar oldu. Fakat sosyalizm yaşıyor, gelişiyor, ilerliyor. Sadece bir komünist toplum kuracağımıza inanmakla kalmıyor, bu en yüksek hedefimize ulaşmak için kararlıyız.

Kararlıyız, çünkü bu kutsal davaya inanıyoruz. Kararlıyız, çünkü halkımızın tükenmez gücünün bilincindeyiz. Kararlıyız, çünkü partimizin Marksist-Leninist çizgisinin doğruluğuna inanıyoruz.

- Komünizme giden yolda ileri!
- Komünist Partisiyle Sovyet halkın birliğinin daha da güçlenmesi için ileri!
- Sosyalist birlik içerisinde, bütün dünya devrimci güçleri arasındaki birlik için ileri!
- Yaşasın Leninist Parti!
- Yaşasın yüce Sovyet halkı!
- Yaşasın barış!
- Yaşasın komünizm!

8 È ADARÈ ROJA JINAN

Ji vir 73 sal berî naha, di sala 1908, 8-ê Adarê da li Amerika jinê karker yên ku di karxanê tekstil da dixebitîn, ji bo mafêñ xweyêñ aborî û ji bo ku karê rojin bête kemkirin bi-be 10 seet, li New-York daxûyanî çêkirin û grev danîn. Jinê karker gelek zordestî dîtin, lê ji têkoşîna xwe venekişîyan.

Di bin serokatîya jineke eleman Clara Zetkin da, di 8-ê Adarê 1910-an da li Kopenghangê civînek hat çekirin. Di vê civînê da 8-ê Adarê wek roja ji nêñ xebatkarên cîhanê hate qebûlkirin. Ji vê salê heta iro 8-ê Adarê wek sem bola têkoşîna jinê cîhanê, diji emperializmê, kolonyalizmê, şovenizmê û newekhevî û kedxwariyê tê pirozkirin.

Diroka zordestiyê li ser jinê pir kevne. Berî ku meriv ji şikeftan derketin, dest bi şivanî û cotkarîyê kirin, ango berî ku bûne xwedî mal û milk, serdestî û jêrdestî nebû. Di wê civata kevnare û kommunal da, jinê zordestî nedidit. Di serwêriya kommîn merivan da jinê roleke mezin dileyist. Lê cihê jinê di jîyana cîvakî da bere bere hate guhartin. Mîna ku di civata kommunal da serwêri kirîye, di civata koletiyê da koleyê here erzan bûye, di sazûmana derebegi da endamê civatê passif û bê rûmet bûye, wek mal hatîye kirin û firotan. Hemû destûr û rîbazân cîvakî, huqîqi dîni û hwd. azadîya jinê jê standine. Pişti sermayedarî derkete navê (ortê), cihê jinê di jîyana cîvakî û aborî da pir hate guhartin. Goreyî derebegiyê, di kapitalizmî de, jin bêtir serbest bû, û hinde mafêñ cîvakî, aborî û demokratik bi dest xwe xist. Lê dîsañî jin rizgar nebû. Ji ber ku heta kedxwari, û newekhevî çînî ji navê neyê rakin, azadîya jinê jî, bi awakî durust pêknaye. Rizgarîya jinê wek rizgarîya hemû karker û zehmetkêşan di sazûmana sosyalist da pêktê.

JİNÊ KURDISTANË

Li welatekî kolonî wek welatê me newekhevî û zordestî ya li ser jinê qat qat zêde ye. Dewletê kolonyalist yên kû welatê me dagirandine (işgal kîrin) dixwazin ku bermaya derebegiyê ji nav me ranebe. Paştamayîna gelê Kurdistanê karê kolonyalîstan hêsan-tir (rehettir) dike. Ew bi wî awayî welatê me dişêlinin, talandikin. Bi vê politika wan a kolonyalî, jinê welatê me gelek êşandin û tehlâye dikşînin.

Li Kurdistanê tenê ji sedî 11-12 jin dikarin binivîsin û bixwînin. Pira-nî di nezanîyê da nin. Hê iro jî jinê me, wek mal bi qelend têr kirin.

Rizgarîya jinê Kurdistanê têkoşîna qetandina zincirîn kolonyalizmê ve grîdayî ye. Tevgera azadîya jinê Kurdistanê perçekî tevgîra azadîya gelê meyê û mezine.

- Ji bo Kurdistanêke azad û demokratik jin û mîr mil di mîldâ şerbîkin !

XWEDİ: KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWED

NAVNIŞAN: BOX 4038 141.04 HUDDINGE - SWEDEN

ADRES: JI MEHÎ CAREK DERTÊ

BHA 3 KRON HESAP NO: PG 83 90-7

ROJA NU

ORGANA KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWED